

**Biuro Krajowej Rady
Radiofonii i Telewizji**

**Departament Polityki
Europejskiej
i Współpracy z Zagranicą**

Pomoc publiczna w związku z wprowadzaniem telewizji cyfrowej w wybranych krajach Unii Europejskiej

Albert Woźniak

Listopad 2008

**ANALIZA
BIURA KRRiT**

Nr 3/2008

Austria

W celu wspomagania odbiorców oraz nadawców w procesie cyfryzacji w Austrii powołano specjalny fundusz (Austrian Digitization Fund). Jest on finansowany ze środków abonamentowych, które wpływają bezpośrednio do budżetu państwa. W funduszu tym przewidziano środki na wspieranie projektów pilotażowych i badawczych związanych z telewizją cyfrową (np. EPG) oraz jej wdrażanie na terytorium Austrii. W funduszu tym przewidziano środki dla nadawców w związku z jednoczesnym nadawaniem sygnału w sposób analogowy i cyfrowy. Ponadto przewidziano subsydia dla konsumentów na zakup dekoderek do odbioru sygnału cyfrowego, jeśli ich cena będzie poważną barierą, przy czym na największe wsparcie mogą liczyć konsumenci, którzy zdecydują się na taki zakup na wczesnym etapie. Dodatkowo przewidziano dotacje na zakup dekoderek dla gospodarstw domowych o niskich dochodach. Budżet funduszu finansowanego z budżetu państwa wynosi

7,5 mln EUR rocznie i pochodzi ze środków abonamentowych. Środki finansowe pochodzące z funduszu przydzielane są za pomocą grantów. Wysokość grantów nie może przekraczać 50% kosztów danego projektu.

W grudniu 2003 roku władze austriackie notyfikowały w Komisji Europejskiej powyższy projekt funduszu, a w marcu 2005 roku Komisja uznała, że projekt funduszu jest zgodny z przepisami art. 87(3)(c) art. 87 (2) (a) Traktatu o WE dotyczącymi pomocy publicznej.

Francja

We Francji w celu uruchomienia trzech dodatkowych kanałów cyfrowych telewizji publicznej na lata 2002-2004 planowano wsparcie w wysokości 150 mln EUR. Projekt ten upadł w wyniku zmian na scenie politycznej. W roku następnym rząd francuski rozważał możliwość podniesienia opłaty abonamentowej dla zrekompensowania kosztów ponoszonych przez nadawców i operatorów sieciowych w procesie konwersji cyfrowej.

Na podstawie ustawy o radiofonii i telewizji gwarantującej całemu społeczeństwu dostęp do programów telewizyjnych bez względu na technologię odbioru, rząd francuski opracował program pomocy dla najuboższych w związku z przejściem na nadawanie cyfrowe. Program opiera się na mechanizmie współpracy w ramach PPP (projekt grupy partnerstwa publiczno-prywatnego) z udziałem dotychczasowych analogowych nadawców, którzy biorą udział w procesie konwersji cyfrowej (ich udział w tym projekcie jest jednym z dwóch warunków koniecznych do spełnienia w zamian za możliwość przedłużenia cyfrowej koncesji o 5 lat). Program opiera się m.in. na następujących założeniach:

- Zapewnienie przez dotychczasowych ogólnokrajowych nadawców oferujących programy rozpowszechniane drogą naziemną analogową naziemnej cyfrowej oferty programowej dostępnej dla 95% mieszkańców kraju. Ci nadawcy, którzy spełnią powyższe kryterium, otrzymają 5-letnie przedłużenie koncesji cyfrowych. Natomiast nadawcy, których powyższe nie dotyczy, również mogą ubiegać się o 5-letnie przedłużenie koncesji cyfrowej pod warunkiem podjęcia dodatkowego zobowiązania w zakresie poszerzenia zasięgu powierzchniowego oraz udostępnienia swojej oferty programowej co najmniej jednemu operatorowi dystrybuującemu programy drogą satelitarną o zasięgu co najmniej równoważnym z zasięgiem niekodowanych programów naziemnych rozpowszechnianych drogą analogową. Składająca się na powyższe oferta programowa dostępna drogą satelitarną nie jest uwarunkowana ani koniecznością nabycia urządzeń do tego typu odbioru, ani

dodatkowymi opłatami. Ponadto, ww. oferta satelitarna ma odzwierciedlać tę samą kolejność (numerację) co naziemna oferta cyfrowa.

- Zapewnienie przedłużenia koncesji o 5 lat również tym nadawcom, którzy tak jak powyżej - zobowiążą się udostępnić swoje programy w bezpłatnej ofercie satelitarnej, a po drugie - zobowiążą się do wejścia w skład grupy partnerstwa publiczno-prywatnego (PPP), którego zadaniem jest prowadzenie działań wspierających na rzecz najuboższych, uznanych za niezdolnych do nabycia ze środków własnych odbiorników umożliwiających odbiór naziemnej telewizji cyfrowej.

- Zapewnienie ułatwień dla telewizyjnych nadawców lokalnych. Na ich prośbę CSA, francuski regulator rynku mediów elektronicznych, może im udzielić koncesji cyfrowej z pominięciem procedury konkursowej zapewniając prawo do integralnego i równoczesnego rozpowszechniania w sposób cyfrowy programów, które dotychczas nadawali w sposób analogowy. Mają oni zagwarantowane prawo do nadawania cyfrowego do 31 marca 2015 r.

- Zapewnienie pomocy dla widzów zwolnionych z opłaty abonamentowej, którzy drogą analogową odbierali wyłącznie niekodowane naziemne programy telewizyjne a ich dochody nie przekroczą pułapu określonego odrębnym rozporządzeniem. Pomoc ta będzie świadczona w ramach projektu partnerstwa publiczno-prywatnego, w skład którego wchodzić będą nadawcy korzystający z przywileju 5-letniego przedłużenia koncesji. Pomoc ta będzie uwzględniać zasadę neutralności technologicznej oraz techniczne możliwości odbioru na danym terenie.

- Możliwość uzyskania przez dotychczasowych ogólnokrajowych analogowych nadawców komercyjnych częstotliwości na nowy, dodatkowy kanał telewizyjny, którego uruchomienie może nastąpić nie wcześniej niż po dacie switch-off (czyli po 30.11.2011 r.). Jest to rodzaj rekompensaty za przerwanie analogowej emisji ich programów przed ustalonym w pierwotnej koncesji terminem oraz za zmniejszanie się, począwszy od 2008 r. zasięgu ich sygnału analogowego. Jednocześnie rząd daje tym nadawcom gwarancję przedłużenia koncesji cyfrowej w zamian za poszerzanie przez nich cyfrowego zasięgu powierzchniowego.

Niemcy

Zgodnie z Międzylandowym Traktatem o Radiofonii i Telewizji regulatorzy audiowizualni mogą przeznaczać na wsparcie dla infrastruktury technicznej środki pochodzące ze swoich budżetów (na który składa się stała część abonamentu telewizyjnego płaconego przez widzów). Z powodu federacyjnego charakteru państwa niemieckiego w

poszczególnych landach występuje zróżnicowane podejście do kwestii udziału we wspieraniu procesu przechodzenia na nadawanie w systemie cyfrowym ze środków publicznych.

Berlin-Brandenburgia

W związku z tym, że w ramach procesu konwersji nadawcy komercyjni musieli zrezygnować z przyznanych im bezterminowo koncesji analogowych Medienanstalt Berlin-Brandenburg - Mabb, lokalny regulator rynku audiowizualnego, wprowadził wsparcie finansowe w postaci rekompensaty kosztów przejścia na nadawanie w systemie cyfrowym dla nadawców prywatnych, co miało ich skłonić do przechodzenia na ten sposób nadawania. Wsparcie to wynosiło od 60 do 70 tys. EUR rocznie. Ponadto Mabb w porozumieniu z instytucjami opieki społecznej zorganizował akcję wyposażania gospodarstw domowych o niewielkich dochodach w dekodery cyfrowe po niskiej cenie. Regulator zarezerwował w swoim budżecie 1 mln EUR na pokrycie kosztów zakupu dekodera pod warunkiem pokrycia 25% kosztów jego zakupu przez opiekę społeczną. Organizacje opieki społecznej przejęły na siebie ocenę zasadności pomocy i dystrybucję dekoderek. Zgodnie z niemieckimi przepisami o opiece społecznej, każdy obywatel ma prawo do posiadania odbiornika telewizyjnego oraz do odbioru programu telewizyjnego. Ten rodzaj wsparcia ograniczony był jedynie do okresu switch-over i objął gospodarstwa, które wcześniej korzystały jedynie z drogi naziemnej do odbioru telewizji. W ten sposób rozdysponowano 6 tysięcy dekoderek.

W lipcu 2004 roku, na podstawie skargi złożonej przez operatorów kablowych, Komisja Europejska wszczęła postępowanie w tej sprawie. W swoim postępowaniu Komisja zwróciła szczególną uwagę na uzależnienie tej rekompensaty od korzystania z sieci prowadzonej przez T-Systems (spółki zależnej od Deutsche Telekom AG, która wygrała przetarg na budowę i prowadzenie sieci DTT), co może być uznane za pośrednią pomoc publiczną dla tej spółki. Prawdopodobnie pozwoliło to T-Systems na oferowanie swoich usług poniżej ponoszonych kosztów inwestycyjnych.

W listopadzie 2005 roku Komisja uznała, że udzielona nadawcom komercyjnym pomoc w wysokości ok. 4 milionów EUR jest niezgodna z zasadami udzielania pomocy publicznej określonymi w Traktacie o WE, ponieważ zakłóca konkurencję. Jednocześnie Komisja wskazała, iż pomoc udzielona nadawcom, która nie została jej notyfikowana, podlega zwrotowi. Komisja zwróciła uwagę, iż pomoc publiczna przyznana nadawcom przy wprowadzaniu cyfrowej telewizji naziemnej w Berlinie-Brandenburgii nie była udzielona na podstawie szczególnych kosztów z tym związanych, a wsparcie zostało udzielone bez odpowiedniego uzasadnienia nadawcom, którzy jednocześnie skorzystali z otrzymania

darmowych koncesji cyfrowych. Wskazano również, iż taka forma pomocy pośrednio uprzywilejowała naziemną telewizję cyfrową w odniesieniu do innych konkurencyjnych platform, co narusza zasadę neutralności technologicznej. Dodatkowo w swoim komunikacie Komisja wskazała przykłady dopuszczalnych form pomocy publicznej dla procesu przejścia na nadawanie cyfrowe, w szczególności:

- Finansowanie rozwoju sieci transmisyjnej na obszarach, gdzie w innym przypadku odbiór sygnału telewizyjnego byłby niedostateczny;
- Finansowe rekompensowanie nadawcom publicznym kosztów nadawania za pomocą wszystkich platform, pod warunkiem że stanowi to część ich misji publicznej;
- Subsydia dla konsumentów na rzecz zakupu dekoderek cyfrowych pod warunkiem, że są technologicznie neutralne, w szczególności gdy zachęcają do stosowania otwartych standardów;
- Rekompensata finansowa dla nadawców, którzy musieli zakończyć nadawanie w systemie analogowym przed wygaśnięciem koncesji, pod warunkiem że uwzględniono przyznane im zasoby cyfrowe;

W styczniu 2006 roku regulator rynku mediów elektronicznych złożył do Sądu Pierwszej Instancji ETS odwołanie od negatywnej decyzji Komisji z listopada 2005 r. Aktualnie jeszcze nie zapadł wyrok w tej sprawie.

Północna Nadrenia – Westfalia (NRW)

Landesanstalt für Medien Nordrhein-Westfalen (LfM), regulator rynku mediów elektronicznych w NRW opracował projekt wprowadzenia DVB-T w NRW w okresie pięciu lat i przewidział na ten cel budżet w wysokości 6,8 mln EUR. Projekt ten został notyfikowany w Komisji Europejskiej. Wsparcie finansowe odnosi się do uiszczanych przez nadawców prywatnych opłat za możliwość transmisji w sieci DVB-T. We wspomnianym okresie wsparcie stanowi średnio 30 % obciążających nadawców opłat za możliwość transmisji. W pierwszym roku pomoc stanowiła 40 % tych opłat a w każdym kolejnym roku pomniejszono ją o pięć punktów procentowych, aby w piątym roku osiągnąć poziom 20 %. Zgodnie z wytycznymi pomoc zmniejszana jest o kwotę zaoszczędzoną przez nadawców w związku z zakończeniem transmisji analogowych. Pomoc finansowa na rzecz prywatnych nadawców została przyznana w formie bezzwrotnych dotacji. I tak w przypadku kanałów Viva, Eurosport, CNN i Terra Nova przewidywana pomoc finansowa w okresie pięciu lat wyniesie ogółem 4 050 tys. EUR. Natomiast w przypadku grupy RTL, której został przydzielony cały

multipleks z czterema kanałami, LfM nie przewidziała żadnego wsparcia finansowego, ponieważ RTL uzyskuje znaczące oszczędności w zakresie kosztów w związku z zakończeniem transmisji z wykorzystaniem naziemnej sieci analogowej. Z kolei dla ProSiebenSat.1, któremu przyznano cały multipleks, przewidywano wsparcie finansowe w wysokości 550 tys. EUR rocznie przez cały okres pięciu lat, co w danym okresie wyniesie łącznie 2 750 tys. EUR.

W lipcu 2006 roku Komisja Europejska wszczęła formalne postępowanie w sprawie finansowania z budżetu państwa nadawców komercyjnych w związku z przejściem na nadawanie cyfrowe w Północnej Nadrenii–Westfalii. Celem tego dochodzenia było sprawdzenie, czy wspomniane subsydia nie naruszają zasad konkurencyjności na Wspólnym Rynku.

W październiku 2007 roku Komisja Europejska uznała, że niemieckie plany finansowania części opłat nadawców komercyjnych w związku z naziemną cyfrową transmisją ich programów (DVB-T) w Północnej Nadrenii-Westfalii nie są zgodne z regulacjami prawnymi Unii Europejskiej dotyczącymi pomocy publicznej. W swojej decyzji Komisja podkreśliła, że w pełni popiera działania związane z przejściem z nadawania analogowego na cyfrowe ale zaproponowane rozwiązania nie spełniają wymogów związanych z zastosowaniem pomocy publicznej.

Bawaria

Bayerische Landeszentrale für neue Medien (BLM) regulator rynku mediów elektronicznych w Bawarii opracował projekt wprowadzenia DVB-T w Bawarii w okresie czterech lat i przewidział na ten cel budżet w wysokości 2,4 mln EUR. Projekt ten został notyfikowany w Komisji Europejskiej. Ze środków tych 300 tys. EUR zostało przewidziane na kampanię informacyjną mającą na celu poinformowanie konsumentów o przejściu na telewizję cyfrową, a 2,1 mln EUR zostanie przeznaczony na rzecz prywatnych nadawców w celu wsparcia dla transmisji ich programów w sieci DVB-T. Pomoc finansowa na rzecz prywatnych nadawców została przewidziana w formie bezzwrotnych dotacji. W pierwszym roku pomoc ta wyniesie 600 tys. EUR, a w okresie trzech następnych lat 500 tys. EUR. Zgodnie z projektem BLM pomoc finansową oblicza się według metody uwzględniającej cztery kryteria. Metoda ta ma zastosowanie do pojedynczych kanałów programowych prywatnych nadawców. Za spełnienie każdego z czterech kryteriów kanał może uzyskać jeden punkt. Kryteria te są następujące:

- kanały telewizyjne (bez usług medialnych w rozumieniu prawa niemieckiego);

- kanały telewizyjne, które uzyskały koncesję od BLM (bez nadawców koncesjonowanych przez innych regulatorów rynku);
- kanały telewizyjne uprzednio transmitujące za pośrednictwem naziemnej sieci analogowej;
- lokalne kanały telewizyjne

Zgodnie z tymi kryteriami w zależności od roku i obszaru geograficznego za każdy punkt można uzyskać od 10 419 EUR do 15 tys. EUR. W ramach wszystkich kanałów, lat i obszarów intensywność pomocy finansowej waha się w granicach od 5 % do 55 % opłat ponoszonych przez nadawców za możliwość nadawania. Niemcy zgłosiły pomoc finansową na rzecz lokalnych kanałów telewizyjnych oraz na rzecz krajowych kanałów telewizyjnych jako dwa odrębne środki. W przypadku obu beneficjentów pomoc finansowa obliczana jest na podstawie wyżej wymienionej metody.

Podobnie jak w przypadku Północnej Nadrenii-Westfalii w lipcu 2006 roku Komisja Europejska wszczęła formalne postępowanie w sprawie finansowania z budżetu państwa nadawców komercyjnych w związku z przejściem na nadawanie cyfrowe w Bawarii. Zgodnie z informacjami dostępnymi w Dyrekcji ds. Konkurencji w październiku 2007 roku Komisja Europejska podjęła decyzję w tej sprawie ale będzie ona opublikowana po usunięciu z niej informacji niejawnych.

Szwecja

W Szwecji nie zastosowano typowych środków wsparcia finansowego dla procesu przejścia na nadawanie naziemne w systemie cyfrowym. Rząd Szwecji uznał, że rozbudowa cyfrowej sieci naziemnej powinna zostać w całości sfinansowana przez uczestniczące w niej przedsiębiorstwa, czyli nadawców oraz właścicieli sieci, a nie przez państwo.

W lipcu 2006 roku Komisja Europejska, na skutek skargi złożonej przez operatorów satelitarnych, wszczęła formalne postępowanie w celu sprawdzenia czy należąca do państwa spółka Teracom AB (oraz zależna od niej spółka Boxer), która świadczy usługi eksploatacji sieci służącej do rozpowszechniania cyfrowego drogą naziemną, nie otrzymywała niedozwolonej pomocy publicznej. Wątpliwości Komisji wzbudziły następujące kwestie:

- Pośrednie wsparcie finansowe spółki Teracom AB poprzez opłaty za transmisję, które szwedzka telewizja publiczna (SVT) uiszczala za usługi transmisji świadczone przez spółkę Teracom z wykorzystaniem analogowej i cyfrowej sieci naziemnej.

- Pośrednie wsparcie finansowe, jakie zostało udzielone spółce Teracom w formie państwowej gwarancji kredytowej w kwocie do 2 mld SEK(ok. 210 mln EUR).
- Bezpośrednie wsparcie finansowe Teracom w formie warunkowego wkładu kapitałowego w kwocie ok. 500 mln SEK(około 52,5 mln EUR) podlegającego zwrotowi.

W grudniu 2006 roku Komisja Europejska podjęła decyzję, że środki finansowe związane z wprowadzeniem telewizji naziemnej cyfrowej w Szwecji nie stanowią pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust.1 Traktatu WE.

Należy wspomnieć, iż pomimo rozważania takiej możliwości przez szwedzki rząd i parlament, nie wprowadzono w Szwecji subwencjonowania dekoderek do odbioru telewizji cyfrowej.

Wielka Brytania

Na jesieni 2005 r. rząd Wielkiej Brytanii ogłosił razem z terminarzem wyłączenia częstotliwości analogowych na cele transmisji telewizyjnych wprowadzenie programu pomocowego dla niektórych grup społecznych.

Program ten przewiduje pomoc dla osób, które przekroczyły 75 rok życia oraz dla osób niepełnosprawnych, polegającą na dostarczeniu urządzenia umożliwiającego odbiór transmisji cyfrowych na domowym sprzęcie odbiorczym (w szczególności dekoderek - STB), a także instalacji tego urządzenia oraz pomocy w zapoznaniu się z jego obsługą. Ponadto przewidziano wsparcie na przystosowanie do odbioru transmisji telewizyjnych w technice cyfrowej niezależnie od tego czy odbiorca wybierze naziemną platformę dostępu. Program finansowany jest przez BBC w ramach przychodów z opłat abonamentowych. BBC zagwarantowano coroczne podwyższenie wpływów z opłat abonamentowych powyżej inflacji w związku z przejściem na nadawanie cyfrowe oraz wspomnianymi wyżej dodatkowymi obowiązkami nałożonymi na nadawcę.

Zasadniczo jednak pomoc państwa ma wymiar ograniczony a koszty związane z konwersją ponoszą przede wszystkim nadawcy i użytkownicy. Poza wspomnianą grupą osób starszych i niepełnosprawnych rząd Wielkiej Brytanii nie podjął decyzji o szerokim subsydiowaniu zakupu dekoderek STB przez konsumentów.

Jednym z nielicznych działań wspierających rozwój DTT było zniesienie opłat taryfowych na pierwszy 12 letni okres multipleksowania DTT.

Sytuacja uległa zmianie, gdy w październiku 2007 roku brytyjskie władze notyfikowały w Komisji Europejskiej propozycję wsparcia finansowego w postaci grantu w

wysokości 14 mln £ dla spółki Channel 4 na pokrycie kosztów związanych z przejściem na nadawanie cyfrowe. Channel 4 jest nadawcą zarejestrowanym jako jednoosobowa spółka publiczna, której powierzono zadanie realizowania misji publicznej. Po kilku miesiącach, w kwietniu 2008 roku, w związku ze skargą złożoną przez nadawcę komercyjnego, Komisja Europejska rozpoczęła formalne dochodzenie na podstawie przepisów o pomocy publicznej Traktatów Europejskich, w sprawie wspomnianej propozycji dofinansowania z budżetu państwa części kosztów przejścia z nadawania analogowego na cyfrowe stacji telewizyjnej Channel 4. Komisja nie podjęła jeszcze decyzji w tej sprawie.

Włochy

Włochy rozpoczęły proces cyfryzacji ustawą nr 66 z dnia 20 marca 2001 r., która stanowiła, że przejście na technologię nadawania cyfrowego (switch over) i wyłączenie nadawania analogowego (switch off) powinny nastąpić do grudnia 2006 r. Od końca 2003 r. nadawanie cyfrowe (DVB-T) odbywało się jednocześnie z nadawaniem analogowym (faza simulcast). Dekret z mocą ustawy nr 273 z dnia 22 grudnia 2005 r. przełożył na rok 2008 datę wyłączenia (switch off); następnie dnia 30 sierpnia 2006 r. Minister Łączności ogłosił, że termin switch off zostaje ostatecznie przełożony na 30 listopada 2012. Jednocześnie w ustawie z 2001 roku określono podstawę prawną dla przyznania dotacji ze środków publicznych użytkownikom, którzy kupują lub wypożyczają dekodery umożliwiające odbiór programów rozpowszechnianych drogą naziemną w technice cyfrowej (standard DVB-T) oraz powiązanych usług interaktywnych. Dotacją tą zostały również objęte dekodery wykorzystujące technologię DVB-C, przeznaczone do odbioru cyfrowej telewizji drogą kablową, jasnego wskazania w ofercie handlowej przeznaczonej dla użytkowników dostawców treści, z którymi podmioty posiadające platformę kablową ustaliły zasady i warunki odtwarzania sygnału kablowego nadawanego za pośrednictwem technologii naziemnej telewizji cyfrowej (DVB-T). W przepisach tych pominięto dofinansowanie urządzeń do odbioru sygnału cyfrowego drogą satelitarną. Rząd włoski nie notyfikował tego programu pomocowego w Komisji Europejskiej.

Na podstawie wspomnianych przepisów w ustawie budżetowej na 2004 roku wprowadzono następujące rozwiązanie: „**W roku 2004 każdemu użytkownikowi usług radiowo-telewizyjnych, który wywiązał się w danym roku z obowiązku wniesienia opłaty abonamentowej, a który kupuje lub dzierżawi odpowiedni aparat umożliwiający odbiór, w wersji niekodowanej i bez kosztów dla użytkownika i dla dostawcy treści, sygnału**

telewizyjnego w naziemnej technologii cyfrowej (DVB-T/DVB-C) oraz powiązanych usług interaktywnych, przysługuje dotacja ze środków publicznych w wysokości 150 EUR. Dotacje przyznawane są do łącznej wysokości 110 mln EUR.” W ustawie budżetowej na rok 2005 łączna wysokość dotacji pozostała na tym samym poziomie (110 mln EUR), ale dotację na zakup dekodera obniżono do 70 EUR.

Wspomniane dotacje cieszyły się dużym powodzeniem i skorzystało z nich ok. 2 mln osób a dzięki ekonomii skali w produkcji, która umożliwiła ten wzrost popytu, cena dekodery interaktywnych dla konsumentów spadła z około 300–350 EUR w 2003 roku do 150 EUR w czerwcu 2005 roku i tylko 70 - 90 EUR we wrześniu 2005 r.

Natomiast w ustawie budżetowej na rok 2006 wprowadzono dotacje na dekodery przysługujące użytkownikom z regionów Sardynii i Valle d'Aosta, w wysokości 90 EUR dla sprzętu zakupionego w okresie od 1. do 31. grudnia 2005 r. oraz 70 EUR dla wyrobów zakupionych po 1 stycznia 2006 r. Łączna wysokość dotacji wynosiła ok. 10 mln EUR.

Wobec określonych warunków przyznawania dotacji na zakup dekodery cyfrowych oraz na skutek skarg wniesionych przez firmy Sky Italia (płatna telewizja satelitarna należąca do News Corporation) i Europa 7 (posiada koncesję na nadawanie analogowe od 1999 roku ale nie rozpoczęła nadawania, ponieważ nie przyznano jej jeszcze częstotliwości), Komisja Europejska w grudniu 2005 r. wszczęła postępowanie wyjaśniające w trybie art. 88 ust. 2 Traktatu o WE. Komisja wskazała, że pomimo iż bezpośrednimi beneficjentami dotacji są użytkownicy końcowi, wspomniany środek pomocy może przynosić pośrednie korzyści producentom dekodery, nadawcom telewizyjnym korzystającym z naziemnych platform cyfrowych i operatorom sieci, które odbierają sygnał. Ponadto w zaproszeniu do składania uwag z maja 2006 roku Komisja wskazała, że środek ten wydaje się mieć charakter selektywny, gdyż nie dotyczy tych operatorów telewizji satelitarnej i naziemnej, którzy nie mogą obecnie prowadzić działalności.

W styczniu 2007 roku Komisja Europejska wydała dwie decyzje w sprawie dofinansowania dekodery cyfrowych we Włoszech. W pierwszej uznała, że subsydiowanie dekodery cyfrowych, które miało miejsce we Włoszech w 2006 roku nie narusza przepisów Traktatu o WE dotyczących pomocy publicznej (Art. 87 (1)). Zdaniem Komisji wspomniane dotacje były oferowane do wszystkich dekodery niezależnie od platform nadawczych i w związku z tym były one neutralne technologicznie i proporcjonalne do celu, jakim jest promowanie przejścia na nadawanie cyfrowe. Natomiast w drugim przypadku Komisja uznała, że subsydiowanie, które miało miejsce w 2004 i 2005 roku było niezgodne z przepisami dotyczącymi pomocy publicznej, ponieważ nie było neutralne technologicznie

oraz wypaczało konkurencję poprzez wyłączenie technologii satelitarnej. Ostatecznie Komisja zdecydowała, że nadawcy, którzy otrzymali największe korzyści z subsydiów, powinni zwrócić uzyskaną pomoc publiczną.

Wybrane formy pomocy dla nadawców publicznych w procesie konwersji cyfrowej

Kraj	Źródło finansowania	Suma przyznana
Finlandia	Podwyższenie abonamentu, nadawca publiczny może sprzedać aktywa w celu finansowania DTT	brak danych
Niemcy	Podwyższenie abonamentu	brak danych
Szwecja	Podwyższenie abonamentu (przez 5 lat)	65,62 mln EUR
Wielka Brytania (BBC)	Podwyższenie abonamentu, środki przeznaczone dla telewizji publicznej do rozwoju na wszystkich platformach	brak danych
Austria	Specjalny fundusz („Digitization fund”), m.in. dla nadawców publicznych	7,5 mln EUR rocznie
Czechy	Podwyższenie abonamentu	brak danych

Źródło: *Final Report. Working Group on Digital Terrestrial Television in EPRA Countries. Coordinated by AGCOM (Italy), czerwiec 2004.*

Bibliografia

I Dokumenty

- Commission Decision of 16.03.2005, State aid N 622/03 – Austria Digitalisierungsfonds;
- Commission Decision of 16.07.2008, Aide d'Etat N 279/2008 – France ; Dotation en capital pour France Télévisions ;
- Action brought on 19 July 2006, State aid No C 33/2006 (ex N 576/04) – Germany Introduction of digital terrestrial television (DVB-T) in Bavaria;
- Commission Decision of 5.11.2005, on the State Aid which the Federal Republic of Germany has implemented for the introduction of digital terrestrial television (DVB-T) in Berlin-Brandenburg (w:) Official Journal of the European Union, 22.07.2006, (C(2005) 3903);
- Commission Decision of 23.10.2007, on the State Aid C 34/2006 (ex N 29/2005, ex CP 13/2004) which the Federal Republic of Germany is planning to implement for the introduction of digital terrestrial television (DVB-T) in North Rhine-Westphalia;
- Decyzja Komisji z 20.12.2006, w sprawie środka C 24/2004 (ex NN 35/2004) zastosowanego przez Szwecję w celu wprowadzenia cyfrowej telewizji naziemnej (w:) Official Journal of the European Union, 30.04.2007;
- Action brought on 2 April 2008, State aid No C 13/2008 (ex N 589/2007) – United Kingdom Aid to Channel 4 linked to digital switchover;
- Commission Decision of 24.01.2007, on the State Aid C 52/2005 (ex NN 88/2005, ex CP 101/2004) implemented by the Italian Republic for the subsidised purchase of digital decoders (w:) Official Journal of the European Union, 08.06.2007;

II Opracowania

- Final Report. Working Group on Digital Terrestrial Television in EPRA Countries. Coordinated by AGCOM (Italy), czerwiec 2004;
- Małgorzata Pęk, Wojciech Kołodziejczyk, Rozwój naziemnej telewizji cyfrowej w wybranych krajach europejskich - Wielkiej Brytanii, Włoszech, Republice Federalnej Niemiec, Szwecji oraz Francji, Analiza Biura KRRiT nr 4/2006, Warszawa 2006;
- Anna Piekut, Informacja o państwowych oraz innych formach wsparcia finansowego przeprowadzenia konwersji cyfrowej w telewizji oraz o polityce Unii Europejskiej w

zakresie pomocy publicznej dla procesu konwersji, Analiza Biura KRRiT nr 13/2005, Warszawa 2005;

- Ewa Murawska-Najmiec, Notatka na temat wprowadzania naziemnej telewizji cyfrowej we Francji metropolitalnej (bez terytoriów zamorskich należących do Francji i usytuowanych na innych kontynentach), Analiza Biura KRRiT nr 12/2006, Warszawa 2006;

III Strony internetowe

- European Commission, Competition:
http://ec.europa.eu/comm/competition/index_en.html
- Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich:
<http://www.curia.europa.eu/pl/index.htm>
- European Platform of Regulatory Authorities:
<http://www.epra.org/content/english/index2.html>